

איש הב ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עף ויאמר עשו אל יעקב הצעני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אצבי על כן קרא שמו אדם ויאמר יעקב מכרה כי אם אתה בכתרך לי ויאמר עשו הנה אצבי הולך למות ולמה זה לי בכתרך ויאמר יעקב השבעה לי ביום ישבע לו וימכר את בכתרך ליעקב ויעקב נתן לעשו לחם וצדיד עדשים ויאכל

וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכורה

ויהי רעב בארץ מוכבד הרעב הראשון אשר היה בין ימי אברהם וילך יצחק אל אביהם למלך פלשתים ארץ וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרים מה שעשן בארץ אשר אמר אליך גור בארץ הזאת ואהי עמר ואברוך כי לך ולו רער את כל הארץ האל והקמותי את השבעה אשר נשבעתך לאברהם אביך והרביה את זרער ככוכבי השמים ונחתת לזרער את כל הארץ האל והתברכו בזרער כל גוי הארץ יעקב אשר שמע אברהם בкли וישמר משמרתי מוצותיך ותורתך ושב יצחק בגרר ויעאל אמשי המקום לאשתך ויאמר אחותך הוא כי ירא לאמר אשתי פן יתרגזי אמשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים ויעקוף אביהם למלך פלשתים بعد החוץ וירא והנה יצחק מצחיק את רבקה אשתו ויקרא אביהם ליצחק ויאמר לך הנחה אשחר הוא ואיר אבירות אחותך הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתך פן אמות עליה ויאמר אביהם מה זאת עשית לנו כמעט שכב איזד העם את אשחר והבאת עלינו אשם ויצו אביהם את כל העם לאמור הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומדת ויזרע יצחק בארץ הוא וימצא בעזה הוא מאה שערים ויברכו היה ויגדל האיש וילך הולם ואדל עד כי גדל מאד ויהי לו מוקנה צאצ ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשתים וכל הבהיר אשר צפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סטמום

פְּלֻשִׁתִים וַיָּמְלֹא אֹם עֶפֶר וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק כֹּרֶן
 מַעֲמָנוּ כִּי עִצְמָת מִמְּנָנוּ מְאֵד וַיָּלֶךְ מִשְׁמָ יִצְחָק וַיַּזְזֹז בְּגַזְאַל
 גַּרְרַר וַיַּשְׁבַּת שָׁם וַיַּשְׁבַּת יִצְחָק וַיַּזְפַּר אֶת בָּארַת הַמִּים אֲשֶׁר
 זָפְרוּ בִּבְנֵי אֶבְרָהָם אֲבִיו וַיִּסְתְּבוּם פְּלֻשִׁתִים אֲזְרִי מְוֹדָת
 אֶבְרָהָם וַיַּקְרָא לְהֵן שְׁמוֹת כְּשִׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לְהֵן אֲבִיו
 וַיַּזְפַּר עֲבָדִי יִצְחָק בְּגַזְאַל וַיַּמְצָאוּ שָׁבֵב בָּאָר מִימָּה זְדִיִּם
 וַיַּרְיִבּוּ רְעֵי גַּרְרַר עַמְּ רְעֵי יִצְחָק כַּאֲמֹר לְגַן הַמִּים וַיַּקְרָא עַמְּ
 הָבָאָר עַשְׂק כִּי הַתְּعִשְׂקָוּ עָמָיו וַיַּזְפַּר בָּאָר אֲזְרָת וַיַּרְיִבּוּ
 גַּם עַלְיָה וַיַּקְרָא שְׁמוֹה שְׁעַנְהָ וַיַּעֲתַק מִשְׁבֵּם וַיַּזְפַּר בָּאָר
 אֲזְרָת וְלֹא רְבּוּ עַלְיָה וַיַּקְרָא שְׁמוֹה רְחֹבּוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה
 הַרְזִיב יְהֹוָה לְגַן וַיַּרְיִזּוּ בָּאָרֶץ וַיַּעַל מִשְׁבֵּם בָּאָר שְׁבָע וַיַּרְא
 אֲלֹיו יְהֹוָה בְּכִילָה הַהֹּוא וַיֹּאמֶר אַגְּכִי אֱלֹהִי אֶבְרָהָם אֲבִיךָ
 אֶל תִּירָא כִּי אֶתְר אַגְּכִי וּבְרָכָתִיךָ וְהַרְבִּיתִי אֶת זָרָעָר בְּעִבוּר
 אֶבְרָהָם עֲבָדִי וַיַּבְנֵן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיַּקְרָא בְּשֵׁם יְהֹוָה וַיַּעַט שֵׁם
 אֲהָלוֹ וַיִּכְרֹו שֵׁם עֲבָדִי יִצְחָק בָּאָר וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הַכֹּר אַכְּלֵי
 מַגָּר וְאַזְזָת מַרְעָהוּ וַיַּכְלֵל שֵׁר צְבָאוֹ וַיֹּאמֶר אֶלְהָם יִצְחָק
 מִדְועַת בְּאַתְּמָ אֲלֵי וְאַתְּמָ שְׁנָאַתָּמָ אַתִּי וְתַשְׁלַׁחֲזָזִיל מִוְאַתְּכָבָב
 וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רְאֵינוּ כִּי הִיא יְהֹוָה עֶמֶר וַיֹּאמֶר תָּהִינָּא אֱלֹהָ
 בִּינּוֹתֵינוּ בִּינּוֹ וּבִינּוֹ וְגַנְּרַתָּה בְּרִית עֶמֶר אִם תַּעֲשֵׂה עִקְנָנוּ
 רְעוּה כְּאַשְׁר לֹא נָגַעַנָּךְ וּכְאַשְׁר עָשֵׂינוּ עֶמֶר רַק טָוב וְנָשְׁבָחוּ
 בְּשָׁלִים אֶתְתָּה עַתָּה בְּרוּר יְהֹוָה וַיַּעֲשֵׂי לְהָם מִשְׁתָּהָ וַיַּאֲכִלוּ
 וַיַּשְׁזַׁטוּ וַיַּשְׁכִּיכְמוּ בְּבָקָר וַיַּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאַחֲיוֹ וַיַּשְׁלַׁחֲם יִצְחָק
 וַיָּלֶכוּ מִאָתוֹ בְּשָׁלָום וַיָּהִי בַּיּוֹם הַהֹּוא וַיַּבְאֵוּ עֲבָדִי יִצְחָק וַיָּדְרוּ
 לוּ עַל אֲדֹות הָבָאָר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ כֹּו מִצְאָנוּ מִימָּ
 וַיַּקְרָא אֶתְתָּה שְׁבָעה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בָּאָר שְׁבָע עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וַיָּהִי עָשָׂו בְּזָ אַרְבָּעִים שְׁנָה וַיַּקְהֵל אֲשֶׁר
 אֶת יְהֹודִית בָּת בָּאֵר יְהֹזָתִי וְאֶת בְּשִׁמְתָה בָּת אַיְלָן יְהֹזָתִי
 וַתָּהִין מֹרֶת רֹוח לִיצְחָק וּבְרָכָה וַיַּדְעֵי כִּי זָקֵן
 יִצְחָק וְתַכְהִין עִינֵּיו מִרְאָת וַיַּקְרָא אֶת עָשָׂו בְּנֵו הַגָּדָל וַיֹּאמֶר
 אֲלֹיו בְּנֵי וַיֹּאמֶר אֲלֹיו הַגֵּני וַיֹּאמֶר הַגֵּה נָא זָקַנְתִּי כִּא יִדְעָתִי